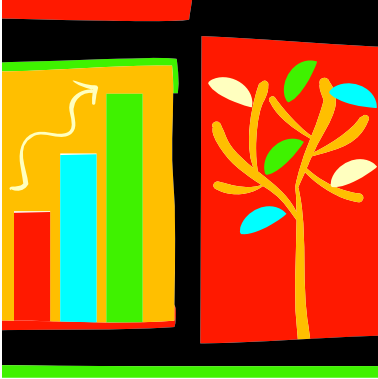

Bạn và tôi

Tôi nhớ như in ngày tôi mới vào lớp, tôi cảm thấy thật ngỡ ngàng và lẻ loi giữa một tập thể lớp hoàn toàn xa lạ. Giữa những người bạn thành phố xinh xắn, giỏi giang, còn tôi chỉ là một con bé nhà quê chân ướt chân ráo lên đây học. Chính lúc ấy, bạn xuất hiện, ánh mắt bạn nhìn tôi và nụ cười của bạn thật ấm áp. Không hiểu sao ngay từ lúc ấy tôi đã có cảm giác rằng bạn sẽ là người bạn tốt của tôi và cái cảm giác lạc lõng trong lớp mới đã hoàn toàn biến mất. Bạn đã mang lại sự tự tin cho tôi. Bạn giúp tôi vượt qua những khó khăn ban đầu để học tập tốt, có bạn ở bên tôi, tôi chẳng còn cảm thấy lẻ loi, cô đơn. Bạn đã cùng tôi sẻ chia mọi nỗi nhớ nhà, nhớ mẹ trong những ngày đầu năm học, tôi đã ôm bạn khóc nức nở giữa nơi xa lạ này. Cũng chính bạn đã động viên tôi nhiều. Bạn đã nói với tôi rằng chính mình phải tự tin ở nơi mình, rằng tôi phải tự khẳng định mình, phải chứng tỏ cho mọi người biết tôi không hề kém cỏi, để xứng đáng với những giọt mồ hôi của bố mẹ tôi nơi quê nhà. Bạn thân ơi, bạn có biết rằng chính bạn đã giúp tôi xoá bỏ mặc cảm, đã cho tôi sự tự tin và quyết tâm. Rồi tôi cũng làm được như bạn nói, mỗi lần nhận được những điểm tốt, tôi lại nhớ tới bạn và biết ơn bạn nhiều. Bạn thân ơi, bạn có nhớ những lần tôi và bạn cùng đi trên con đường nhỏ

cạnh trường mình, nơi đã in dấu bao kỷ niệm những lần giận hờn vu vơ của tụi mình bạn nhỉ? Tôi thích nhất là đi trên đường vào mùa thu, tôi và bạn sánh vai nhau để mặc cho gió thu lùa vào mái tóc xõa, để cho lá me vàng rơi trên đầu, tôi yêu cái cảm giác ấy, lúc đó tôi thấy cuộc sống thật là tuyệt vời biết bao. Hay những lần trời mưa tầm tã, tôi cùng bạn nắm tay nhau đi trong một chiếc ô bé nhỏ “mái nhà di động” của tụi mình. Những lúc ấy tôi thấy bạn thật là gần gũi, bạn thực sự là một phần trong tâm hồn của tôi, một phần trong cuộc sống của tôi đấy!

Có lần bạn đã nói với tôi rằng tôi là một cô bé biết lắng nghe và chia sẻ, thấu hiểu người khác, tôi thấy bạn cũng vậy. Tôi với bạn có thể ngồi với nhau hàng giờ liền để kể chuyện. Tôi kể cho bạn nghe về tôi, miền quê nghèo nơi có những ruộng đất khô cằn, có những người nông dân lam lũ quanh năm. Nơi có những đứa trẻ nhỏ tuổi hơn bạn và tôi đã phải bỏ học, bươn trải để kiếm sống, da cháy xém và mái tóc đỏ quạch vì nắng gió, mồ hôi. Tôi là một trong những người rất may mắn được học hành. Tôi thấy mắt bạn rơm rớm nước rồi bạn khóc, những giọt nước mắt ấm áp, sẽ chia. Bạn thân ơi, tôi yêu quý bạn biết bao. Thông qua những câu chuyện bạn kể cho tôi, tôi cũng đã biết thêm về gia đình bạn, tôi biết bố mẹ bạn đã có những xích mích và dường như họ thiếu quan tâm tới bạn. Người duy nhất bạn cảm thấy tin tưởng bây giờ là tôi, bạn gục đầu vào vai tôi, oà khóc. Bạn thân ơi, cứ khóc đi nếu nước mắt có thể làm vơi những nỗi buồn trong lòng bạn.

Thế rồi ngày không ai mong đợi đã tới, bố mẹ bạn ra tòa án ly dị. Bạn khóc nhiều, nhiều lắm, nhưng nước mắt không làm thay đổi được quyết định của bố mẹ bạn, bạn nghỉ học, tôi lo lắng đến nhà bạn tìm mà không thấy và tôi đã lao ngay ra triền đê. Tôi đã tìm thấy bạn ngồi khóc. Tôi biết tôi không thể cảm nhận hết nỗi đa của bạn nhưng bạn hãy tin rằng tôi luôn ở bên bạn...

Hết năm học, bạn chuyển đi nơi khác với bố, thật không dễ dàng gì nhưng

đó là sự thật. Ngày chia tay, bạn bảo tôi đừng ra tiễn, vì có tôi, bạn sẽ không đi nổi mất. Bố bạn là kỹ sư cầu đường nên không có một địa chỉ nhất định mà nay đây mai đó, tôi cũng đã gửi thư cho bạn nhưng đều bị trả lại.

Một năm học nữa lại tới, tôi bước đi trên con đường nhỏ, bao kỷ niệm thân thương lại dồn dập hiện về trong tâm trí của tôi, tôi nhớ bạn da diết. Mỗi góc phố, mỗi hàng cây đều có hình bóng của bạn, nụ cười của bạn. Bạn thân ơi!

Hôm nay là sinh nhật của bạn, tôi một mình đi trên con đường nhỏ, một mình đi trên triền đê bạn vẫn đến và một mình thấp mười lăm ngọn nến nhỏ lung linh, tôi hát bài “happy birthday” quen thuộc để chúc mừng bạn, để mong bạn của tôi luôn được hạnh phúc. Trong ánh mắt nhạt nhòa tôi nhìn thấy bạn thật gần, thật gần.

Bạn thân ơi, giờ này bạn đang ở đâu?

Nguyễn Phương Hải

34B, phố Cầu Cồn

TP. Hải Dương

Nguồn: Mít Đặc

Được bạn: Thành Viên VNthquan đưa lên

vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003